þá beinir hann þegar, og slær þann til ba-
-na: hefur kóngur lofað honum að hen-
-ja hann eða drepa; vakta hann tvenn 2. men-
-n umm daga, enn aðrir 2. umm vetur; hafa
þeir vopn vetur og daga. það er siður kóngs
að hafa sína konu að hvurri játuleingð; þann
sama dag játuleingðar sem hann tók hana, þá
let hann kalla til sín undirkónga sína,
og að ásjáendumm þeim öllumm lætur hann
drepa hana, því að ekki vill hann, að hún
eigi annann síðan.—
14; Síðan kallar hann þángað júngfrúr
sínar, og gánga þær allar í eplagarðinn
mjög hryggar, því að eingin vildi því kau-
-pa semdina, að vita sjer vísann dauða;
enn eplagarðurinn er svo fagur og mikill,
að valla finnur þvílíkann; þykkir hann
víðs vegar 2. faðmar og allur mjóskautaðar,
sjerhvör á hvurjo mjóskanti fugl eða dýr,
steipt af eiri og gyllt, enn er vindur er, þá
lætur hvort sem hljóð sje og sýngur mjög
fagurt; þar sprettur upp vatn það, er renn-
-ur úr Paradís, er Eufratem heitir; vaxa
þar alskonar steinar: "Kríapolitis", jasp-
-is, hacinctus, kalkidóníus, "kristallinus,
kristallus, smaragdus, og margir aðrir
ágjætir steinar; stendur garðurinn með
laufi vetur og sumar; enn þar
alskonar grös; og ef maður kjennir grasa-
-ilm, og heirir saung fuglanna, þá þykist
hann vera í miðri Paradís; í miðjumm
garðinumm er kjelda, og gjeng umm með
brenda gulli; tijeð eitt er vaxið í kjeldunn-
-i, og stendur það jafnan með blómina, enn
þegar er sólin rennur upp, þá skín hún
þar allann daginn, enn er kóngur
vill konunni skipta, þá leiðir hann
þær til lækk þess, er fellur úr kjeldunni,
og leiðir hvör þar yfir, og býður engum yfi-
-rla að hryggja, því að þar má sjá undur mjök-
-jið, því að ef mær gjeingur yfir, þá er vat-
-nið hreint, enn ef hún er spillt, þá er
vatnið blátt; enn sú er að því nemur hönd,
þá er hún þegar brend; hann lætur þær all-
-ar yfir líða og vill vita, hvað umm hver-
-rja þeirra er títt; enn þá sem fellur bl-
-ómmið af trjenu, þá skal sú drottníng
vera þá 12. mánuði, og áður hún stígur
-úr stað, þá er drottníng kölluð; hagar
kóngur svo til, að blómmið fellur á þá,